

Új technikával gyorsítják a vágathajtást az aknamélyítők

A kas ismét víz bennünket le az S II. aknába. Nem régen jártunk itt, mégis mennyi változás történt. Közvetlenül balra húzódik a hatalmas szivattyúterem. Levegőt a motor dübörgése tölti meg, a lámpafény szikrázóan csillan a finom műszereken. Mintha nem is lennének 100 méterrel a föld alatt. De kitérve a szivattyúteremből a vágat végénél már igazi bányamunkával találkozunk. A Mőrcz brigád dolgozik itt a csőfeltörésen, ami az S II. aknát és az ugyancsak most készülő M. II. aknát összeköti. Mennyi idő múlva? Ha bevégezik a még visszavető 30 métert, befejezik ezt munkát.

Jól dolgozik a brigád,

és erről tanuskodik az a 131 százalék is, amit az elmúlt hónapban értek el. Pedig vannak nehézségek, a munkafeltételek nem a legjobbak. A brigádvezető szavai szerint a talaj adottságai szinte centiméterenként változnak. Ennek ellenére láthatóan eredményesen haladnak előre, mert a feltörés hosszabb. Laczó elvtársnak az újítása itt is bevált, a faeszközök helyett ott lehet látni a fával kibélelt vascsővetek, amelyekkel végzik a biztosítási munkákat. A brigád valamennyi tagjának az a véleménye az új módszerről, hogy munkájukat lényegesen megkönnyíti és gyorsabbá teszi.

Mindjárt az első pillanatban észrevenni, hogy az S II. akna munkahelyei közül a legnagyobb tempó az északi alapközlelés van. Ez a legfontosabb munkahely, mert 1956 március 1-vel a tervük szerint már meg kell indulni itt a szénbányászatnak. Ezért történt a kézzelmozdított járművek átvezetése és átcsatlakoztatása a munka területén. A régi 6-os telepítéssel szemben 11 fős telepítéssel dolgoz-

nak műszakonként. A munka sürgősségét bizonyítja az, hogy a műszakokban a legjobb brigádokat találjuk.

Bálint István brigádja a mostani műszakban dolgozik. Erdemes itt maradni egy kicsit, megismerni, hogyan megy a munka. Lát-szatra is szép ez a széles, gondosan befalazott vágat, amit visszafelé tekintve lát az ember. A további munkát várva előtűnik az új sötét föld. Ezen dolgoznak most a Bálint brigád tagjai. Nemcsak a telepítés létszáma, hanem az új technikai munkamódszer is alapvetően megváltozott. Előrelő fejtőkalapács dübörgése hallatszik, Juhász és Vizvári elvtársok végzik az alsó elővájást. Amikor bevégezik, a másik rész ráépíti a felső elővájást, vagy ahogyan szaknyelven ismeretes a korona áttörést.

Ez az úgynevezett gyorsított vágathajtás,

amihez annyit tegyünk még hozzá, hogy Várpalotán először van alkalmazva. Major elvtárs az aknász árulja el, hogy eleinte kissé idegenkedtek az új módszertől, mert nem ismerték és azt hitték, hogy veszélyes. De az eltelt idő tapasztalatai bebizonyították, hogy megfelelő gondtal nem lehetősége a szerencsétlenségekre, ugyanakkor gyorsabban tudnak dolgozni. Amíg ezt megtudjuk az elővájásnál robbantáshoz készülnek, amikor már az utolsó lukat is kifurta a földre kerül a sor, a korona áttörést végzők közül leugranak egy pillanatra. Annyi időt kérnek, amíg betesznek egy támfát. Mert ami biztos az biztos. Nem mondják, de ezt gondolják. Az utolsó gyújtószinor vége is fellebban, és egyaránt sietnek kifelé a bányásztervények szerint előírt távolságba. Közben minden-

ki fejében gondolatok kergetik egymást. Vajjon, hogy sikerül a robbantás. Nem omlik majd be? A robbantás után megtudjuk a választ.

A széles vágat dübörgve adja a robbantás hangját, és a hatodik lövés után rövidesen eldől, hogy

a gyorsított vágathajtásnál használható a robbantás is.

Amíg eloszlik a füst, rövid beszélgetést hallhatunk az üzemvezető, az aknász és a brigádvezetőtől. Mindenkinek van valami kis megjegyzése, javaslata, a további munkák elvégzéséhez. „Ide még egy váltót kellene beszerelni.” — „Nem ártana ha a szállításhoz még több csillét tudnának biztosítani.” Így követik a kérdések egymást, bizonyítva, hogy a vágattól egészen az üzemvezetőig mindenkinek egyaránt fontos az északi alapköz gyorsított vágathajtása.

Már kifelé haladunk, amikor a Szemes brigáddal találkozunk. „Összetört” — már mint a gerenda, így fogadják az üzemvezetőt. Az S II. akna munkahelyei közül itt van a legnagyobb nyomás, és még pontosabb számítás, alaposabb felkészülés lehet csak eredményes a nagy nyomással szemben.

Ismét felfelé hoz a kas bennünket. A külszínen Laczó elvtársal még tovább beszélgetünk. Annyit mond, hogy jól megy a munka. És ezt bizonyítják a látottak is. Az iparosokat, a falazókat, a vágárokat egyaránt dicséret illeti. És az üzemvezetőt is, mert gondot fordít az ésszerűsítések bevezetésére, a brigádok minőségének javítására. Azért, hogy az S II. és az M II. akna a tervezett időben bekapcsolódhassanak a szén termelésébe.

Szakszervezet feladatai a versenyagitáció terén

A bányásznap versenyagitáció igen látványos volt. A felolvasóterem falán, a bánya épületeinek külső részein és a városban felállított táblákon, sok kiváló eredményt elért bányászunk nevét láthattuk. Szépen mutatott a fényképes agitáció is, amelyen a bányászaink képe látható.

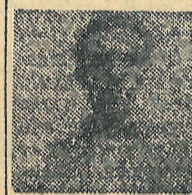
Ki lehetne egészen a szakszervezet jó agitációs munkáját azzal, ha a képek alá neveket írának. Ki vannak téve a fényképek és nincs aláírva, hogy ki az illető, nem mindenki ismeri egymást a bányában. Azonkívül az eredményeket is ki kell írni, sőt ahol hely van, az eredmény elérésének a módszerét is, és a vállalás teljesítését. Ezt pedig az egész versenyagitáció ideje alatt egyszer sem láttuk.

Szeptember hónap jól indult, teljesíteni fogjuk a tervet, sőt a lemaradásból is sokat be fogunk hozni. Ehhez nagy segítséget tud nyújtani a szakszervezet, ha versenyagitációját még jobban megjavítja. Arról van szó, hogy fel kell újítani a

régi bevált, jó módszereket. Leveleket kell küldeni a jól teljesítőknek és a hiányzóknak is. Feleségeket megkérni, hogy segítsenek saját maguk jobb életét megteremtésén. Rá kell nevelni a versenyfelelősöket arra, hogy hogy ne csak azt írják ki, hogy Nagy Péter 130 százalékos, hanem azt is, hogy áll vállalkásával, mennyi van hátra, illetve mennyivel van előre. Ezenkívül röviden tudatni kell azt is, hogyan érte el az eredményeit.

A szakszervezet igen nagy segítséget tud adni a tervteljesítéshez, ha ezt az agitációt, amely már a bányásznap előtt lényegesen javult, állandóvá teszi. Mindig abba a hibába estünk eddig, hogy nagy versenyek után ellankadt mind az agitáció, mind a versenyszellem. Okulva a tapasztalatokból, a szakszervezetlen múltik nagyrészen, hogy nem engedjük a kezdeti lelkesedést elmúlni, s az agitációs eszközök megjavításával harolnak a harmadik negyedévi terv teljesítéséért.

„Büszke vagyok, hogy a párt soraiba kerülök”

Ugy kinézésre többnek gondolina az ember, pedig egészen fiatal, 20 éves, jóformán még gyerek. S mégis egészen komoly, öntudatos ember. Szekeres Lászlóról van szó, az Ernő-bánya 20-as csapatának hívó vágárról, aki augusztusi tervét 128 százalékra teljesítette. Alkotmányos és bányásznap vállalását becsülettel végrehajtotta.

A húsz éves fiatalember hat éve dolgozik a bányánál. Édesapja meghalt, öt gyerek volt otthon, a 14 éves kislánknak dolgozni kellett. Először az osztályon dolgozott két évig, onnan került le a bányába. Most három éve dolgozik már egy csapatban, szereztek, megbecsülik, s ő ezt a megbecsülést jó munkával viszonozza. Fegyelmezett munkával, amit bizonyít a havi 2500 forintos kereset, no meg a 4020 forint hűségjutalom is. Vásárolt is

belőle már ruhát, meg cipőt magának. A fiatal kiváló vágárra felfigyelt a pártszervezet, beszéltek vele a népnevelők és méltónak találták arra, hogy a párttagság soraiba kerüljön, tagjelöltnek ajánlották. Szekeres Lászlót az anyagi jutalmazáson kívül az az erkölcsi megtiszteltetés érte, hogy a párt felfigyelt rá, s a tagság soraiba jelölt.

Nagy tiszteessé ez. Jó munkájával, magatartásával, fegyelmezettségével vívta ki Szekeres László, aki már három éve hiánytalanul dolgozik egy munkahelyen. A fiatal vágár — két éve tette le a vágárvizsgát — büszke is erre s igéri, hogy a jövőben mindent elkövet, hogy a párt bizalmát viszonozza. Szavaival szeretném befejezni a róla szóló írást: „Szeretem a hivatásomat, a bányát, bányász akarok mindig maradni, büszke vagyok, hogy a párt soraiba kerülök, úgy fogok dolgozni, hogy a párt is büszke lehessen énám.”
Bizunk benne, hogy ez így lesz.

Minden erőt a lemaradás behozásáért!

A tröszt szeptember hónapot tervteljesítéssel kezdte, különösen szép

Cser-bánya

118,8 százalékkal vezet a bányák közötti versenyben. Kiváló teljesítményeket ér el az 50-es front mindhárom harmada, Korom János, Molnár József és Ori György 164,5, 156, és 169 százalékkal. A 3-as front harmadik szaka, Berki Gyula vezetésével meg 100 százalékon alul termel, ezen még javítani kell. A cseriek a bányásznapon közel 35 vagonnal termelték túl tervüket.

Hidas-bánya

Örömmel jelentjük Hidas-bánya második helyét. 110 százalékon állnak, a hidasiak a bányásznapon a tröszt első helyét nyerték el, 56 vagon szénrel adták többet tervüknél. Minden lehetőség megvan Hidas-bányán ahhoz, hogy e havi tervüket teljesítve, harmadik negyedéves lemaradásukat behozzák. Csupán biztosítani kell a munkahelyeket, a munkaidőt ki kell használni és a bányásznap lelkesedéssel küzdeni.

Ferenc-bánya

103,9 százalékkal harmadik helyen áll, a hat frontbrigádjából kettő nem teljesíti a tervét, a 48-as front első harmada Szemes István és a 70-es front második harmada Gábris Sándor vezetésével. Az aknászok valamennyien elérik a 100 százalékot. Ebben a hónapban két ízben nem teljesítette a tervét a bánya, azonban ismét javul a termelés. Bizunk benne, hogy Ferenc-bánya ebben a hónapban már sokat hoz a lemaradásából.

Herend-bánya

99,6 százalékon áll, visszaesett a bánya az utolsó napokban, hiszen szeptember első három napjában

eredményt ért el a bányásznap nagytermelő műszakon, amikor 129

nagyszerűen ment a termelés. A bányásznap nagytermelőnap alkalmából közel 30 vagon többletet adták ki a herendiek. Tény az, hogy létszámihiánnyal küzdenek. Azonban éppen szeptember hó első három napja mulatta meg, hogy jó munkaszervezéssel ezt a hiányt pótolni lehet.

Ernö-bánya

98 százalékon áll, kilenc frontbrigádja közül hat nem teljesíti a tervét, ezért aztán nem tudja elérni a 100 százalékot. A legmagasabb termelését Ernő-bánya is a bányásznap alkalmával érte el. Ott is javul a termelés és így bizunk a le-

százalékos teljesítéssel. Ma 102,9 százalékon áll.

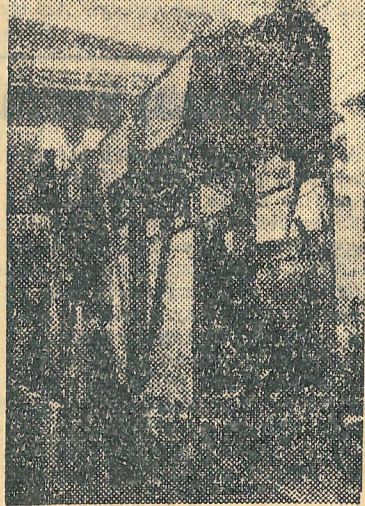
maradás behozásában. Az aknászok közül csupán Pálfi János harmada áll 100 százalékos fölé, 343 csillérel termelt többet tervénél.

Beszálló-akna

ismét utolsó, ebben a hónapban csupán a bányásznap alkalmával érte el a 100 százalékos, azóta újra lejjebb van. Frontjának csupán a második harmada áll 100 százalékon, viszont az első szak csak 65 százalékosat ért el. Lemaradók között látjuk Szegedi Levente, Nyíró Imre és Varga István vágárokat, 95, 90, és 80 százalékkal. Azt várjuk, hogy a Beszálló-akna ebben a hónapban teljesíti a tervét.

Helyreigazítás

Az elmúlt héten közöltük, hogy rövidesen megnyílik a Tröszt műszaki klubja. Helyesen a szöveg a következő: Rövidesen megnyílik a tröszt dolgozók Klubja.

Bányafelvonók szerelése

Mintabánya lesz a tanmező

Ahogy beérünk a tanmezőbe, mindenhol fiatal arcokat látunk. A munka serényen folyik az idős mesterek vezetésével. Ma csak másodévesek dolgoznak, az elsősök még nem jöhetnek le a bányába. Harpanner nevelő elvtársal találkozunk. A front-hoz vezető elmondja: „Szépen dolgoznak az alsópadló frontfejtésnél, igen számottevő eredményeket érnek el vágáriszkolánsaink. 5,6 csille egy tanulóra a norma, de nem ritka az sem, hogy elérik a fel-

nőtt normát, 9,6 csillés eredményt.”

Molnár Tibor másodéves tanuló elmondja, hogy szeretné mintabányává tenni a tanmezőt. „Azt akarjuk — mondja Molnár Tibor, — hogy mindig szép tiszta legyen. Nagy gondot fordítunk a szállítóvágatok, a munkahelyek karban- és tisztántartására.”

Harpanner elvtárs még elmondja azt is, hogy az elővájást csapatok is szép eredményt érnek el. Most egy új, 20 méteres frontfejtés előkészítésén

dolgoznak, szépen megállják a helyüket. Határ-idő előtt elkészül a földtörés.

A hiányosságokról szólva meg kell említeni, hogy a tanmezőn van ugyan telefon, de nem lehet használni. Így a távolabb eső munkahelyek nem tudnak egymással kapcsolatot teremteni és ezért sok idő kiesik a termelésből. A nevelők és mesterek kifogástalanul tanítják a jövő bányászait. Emellett azon is kell lenniük, hogy a terv teljesítését elősegítsék és szem előtt tartsák.

Sokszor jügg rugalmaságuktól a terv teljesítése. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a tanmező tervének teljesítése jelentősen hozzájárul az egész Ferenc-bánya tervének teljesítéséhez.

Összegezve, a fiatalokban van lendület, s ha a mesterek, a fiatalok az üzem érdekeit figyelembe veszik, egész biztos, hogy ez a tanév is komoly eredményekkel jár. Jól képzett vágárokat fog adni a tanmező trösztünk minden üzemének, ezen keresztül a szénbányászatnak.

Nincs mentőláda a női szállón

Azért fordulok a bányászugsághoz, mert kérésre a szálló vezetői nem tudták megvalósítani. Női szállón sokan lakunk, már előfordult többször is, hogy valakit bal eset ért, de a szállón nincsen mentőláda. A mulkor éjjel az egyik leány beteg lett, 39 fok lázat mért nála az orvos, amikor kijött. Lázmérőnk sincs, az orvos pedig éjjel csak akkor jön ki, ha bemondják az

illető beteg lázat. Tekintve hogy ezt mi nem tudjuk, előfordulhat, hogy komoly betegség adódik és a késői orvosi beavatkozás végett a beteg valamilyen hátrányt fog szenvedni. Szeretnénk, ha kérésünkre minél hamarabb teljesítenék és a szálló vezetői, valamint a Munkásellátási Osztály az embert tartanák a legfőbb értéknek.

Olasz Mária.

Az üzemi bajnokság évről évről

Az üzemi bajnokság évről évről alakult. A bajnokság 20-án tartjuk a DISZ helyiségben. A vacsorán lesz átadva a győztes csapatnak járó vándorkupa és emlékkeret, valamint a második és a harmadik helyezett érme is.

A vacsorán való részvétel végett kérjük a csapatok intézőjét, hogy a létszámot az intézőbizottsággal legkésőbb 15-ig jelentse. A vacsora után tánc lesz.